

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์

ของ

พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลเบื้องต้น

- หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมการปกครอง
- หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กรมการปกครอง กระทรวงกลาโหม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ผู้รักษาการตามกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
  - ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
  - ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ).....
  - ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการเสนอแนะให้ประเมิน).....
  - อื่น ๆ คือ.....
- วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓
- รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้
  - ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๓
  - ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มอบหมายอำนาจในการอนุญาตตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๑๕
- รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ)

- ไม่มี -

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด

พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองความมั่นคงสาธารณะ โดยกำหนดให้สถานที่หรือสิ่งใดที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงเป็น “ที่สงวน” ซึ่งถือว่าเป็นความลับในราชการ อันจะต้องมีมาตรการในการพิทักษ์รักษาและคุ้มครองป้องกัน “ที่สงวน” อย่างเข้มงวดเป็นพิเศษ ดังนั้น กฎหมายจึงกำหนดมาตรการในกรณีบุคคลที่ไม่ได้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย หากจะกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่ สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือบุคคลที่รัฐมนตรีมอบหมาย หากบุคคลใดกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายจะต้องได้รับโทษทางอาญา

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้

(๑) การกำหนดสถานที่หรือสิ่งใด ๆ ที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงให้เป็น “ที่สงวน” ซึ่งจะได้รับ การคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ โดยบทบัญญัติในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับ ในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ได้กำหนดให้ “ที่สงวน” หมายความว่าดังนี้

(ก) สิ่งปลูกสร้างทุกชนิดสำหรับการป้องกันประเทศ ฐานทัพบก ฐานทัพเรือ ฐานทัพ อากาศ โรงงานทำอาวุธหรือยุทธภัณฑ์ โรงช่างแสง หรือคลังอาวุธยุทธภัณฑ์ อยู่เรือรบ ทำเรืออันใช้เป็น ฐานทัพเรือ สถานีวิทยุหรือโทรเลข หรือสถานีส่งและรับอาณัติสัญญาณ รวมทั้งสถานที่ใด ๆ ซึ่งใช้ในการสร้าง หรือซ่อมแซมเรือรบหรืออาวุธยุทธภัณฑ์ หรือวัตถุใด ๆ สำหรับใช้ในการสงคราม

(ข) ชุมทางรถไฟ โรงงาน และสถานที่จ่ายน้ำหรือกระแสไฟฟ้าอันเป็นการสาธารณูปโภค

(ค) ที่หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้เป็นครั้งคราว โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนด ที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๘๓ เพื่อกำหนดให้ที่และสิ่งต่อไปนี้เป็นที่สงวน

๑. สถานีอากาศยาน

๒. ที่ทำการโทรศัพท์กลาง และที่ชุมสายโทรศัพท์

๓. ที่ตั้งหน่วยทหาร และสถานที่ราชการทหาร ในจังหวัดเชียงราย น่าน อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น นครพนม สกลนคร นครราชสีมา อุบลราชธานี มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี จันทบุรี ระยอง และตราด

(๒) การใช้ระบบอนุญาต โดยผู้ที่ประสงค์จะทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพ ที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องขออนุญาตต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือบุคคล ที่รัฐมนตรีมอบหมาย ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มอบหมายอำนาจในการอนุญาตตามพระราชบัญญัติ คุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๑๕ เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้มี อำนาจตามกฎหมายแล้ว จึงสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ ซึ่งการใช้ระบบอนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ เป็นไปเพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถควบคุมและตรวจสอบความเหมาะสมของบุคคลและพฤติการณ์ ที่อาจกระทบต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐ

(๓) การกำหนดความรับผิดทางอาญา กล่าวคือ หากบุคคลใดซึ่งมิได้มีอำนาจโดยชอบ ด้วยกฎหมาย ได้กระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับ อนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย ตามนัยมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือไม่ อย่างไร

(๑) ผู้ที่ประสงค์จะทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้อง ดำเนินการขออนุญาตต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือบุคคลที่รัฐมนตรีมอบหมาย ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ประกอบกับประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่อง มอบหมายอำนาจในการอนุญาตตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับ ในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๑๕ เสียก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงสามารถ ดำเนินการดังกล่าวได้

(๒) บุคคลที่มีได้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ต้องห้ามกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยผู้ฝ่าฝืนกฎหมายจะต้องได้รับโทษทางอาญาตามกฎหมายฉบับนี้ และประมวลกฎหมายอาญา

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

กรมการปกครองได้รวบรวมข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ปรากฏดังนี้

กองบัญชาการกองทัพไทย มีความเห็นโดยสรุปว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการเพื่อคุ้มครองความลับของทางราชการเพื่อความมั่นคงสาธารณะ หากให้ประชาชนผู้ใดสามารถคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ อาจทำให้ประเทศและประชาชนเกิดความไม่ปลอดภัยจากผู้ไม่ประสงค์ดี แต่ที่สงวนบางประเภท ได้แก่ ที่ทำการโทรศัพท์กลาง และที่ชุมสายโทรศัพท์ นั้น เห็นว่า ไม่มีความจำเป็นและไม่มีความเหมาะสมที่จะเป็นที่ยสงวนต่อไป เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารใช้การติดต่อแบบไร้สายโดยผ่านคลื่นสัญญาณแล้ว ประกอบกับเอกชนเป็นผู้ให้บริการเครือข่ายสัญญาณสื่อสาร ดังนั้น จึงเห็นควรยกเลิกที่ยสงวนประเภทดังกล่าว นอกจากนี้ ควรแก้ไขอัตราโทษปรับให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน กล่าวคือ ควรเพิ่มอัตราโทษปรับให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยความผิดดังกล่าวควรมีอัตราโทษปรับประมาณหนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท เนื่องจากสภาพสังคมและค่าเงินในปัจจุบันแตกต่างจากในอดีตมาก

กองทัพบก มีความเห็นโดยสรุปว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์แก่ประชาชน แต่ควรมีการพิจารณาความเหมาะสมของที่ยสงวนดังต่อไปนี้

(๑) กรณีชุมทางรถไฟ โรงงาน และสถานที่จ่ายน้ำหรือกระแสไฟฟ้าอันเป็นการสาธารณูปโภค นั้น เห็นควรพิจารณาแก้ไขให้สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยแก้ไขเป็นว่า “ชุมทางการขนส่งทางรางทุกระบบ โรงงาน และสถานที่ผลิตและจ่ายน้ำ หรือกระแสไฟฟ้า อันเป็นสาธารณูปโภค”

(๒) กรณีที่ทำการโทรศัพท์กลาง และที่ชุมสายโทรศัพท์ เห็นควรพิจารณายกเลิก เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ให้สิทธิกับประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในหน่วยงานของรัฐ ประกอบมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้สิทธิแก่บุคคลหรือชุมชนได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๓) กรณีที่ตั้งหน่วยทหาร และสถานที่ราชการทหาร ในจังหวัดเชียงราย น่าน อุตรดิตถ์ เลย ฯลฯ เห็นควรพิจารณายกเลิกให้สถานที่ราชการทหารของแต่ละจังหวัดดังกล่าวเป็นที่สงวน เนื่องจากเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ให้สิทธิกับประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในหน่วยงานของรัฐ ประกอบมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้สิทธิแก่บุคคลหรือชุมชนได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ในส่วนของ “ที่ตั้งหน่วยทหาร” ให้คงไว้เป็นที่สงวน

(๔) เห็นควรกำหนดที่ยสงวนเพิ่มเติม โดยกำหนดให้ “ทรัพย์สินมีค่าของกองทัพ” เป็นที่ยสงวนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

สำหรับความรับผิดชอบทางอาญาตามมาตรา ๔ นั้น เห็นว่า ไม่ควรกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญา และควรพิจารณาถึงเจตนาของประชาชนในการกระทำที่จะกำหนดให้เป็นความผิดตามมาตรา ๔ ด้วย

กองทัพอากาศ มีความเห็นโดยสรุปว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์แก่ประชาชน และที่สงวนทุกประเภทตามมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นที่สงวน สำหรับความรับผิดชอบทางอาญาและอัตราโทษตามมาตรา ๔ มีความเหมาะสมต่อสภาวการณ์แล้ว กองทัพอากาศยังมีการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวอยู่ในปัจจุบัน โดยกองทัพอากาศ (กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ) ได้เคยมีการอนุญาตให้เอกชนถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ในลักษณะการถ่ายทำภาพยนตร์ แถบบันทึกภาพ และภาพนิ่ง ในเขตพื้นที่ของกองทัพอากาศ โดยกองทัพอากาศได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า หากเป็นกองถ่ายภาพยนตร์ที่จัดทะเบียนในประเทศไทย หรือเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย ประสงค์จะขอถ่ายทำภาพยนตร์ แถบบันทึกภาพ และภาพนิ่ง ในเขตพื้นที่ของกองทัพอากาศ จะต้องทำหนังสือเพื่อขออนุญาตโดยยื่นต่อกรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ กองทัพอากาศ โดยตรง แต่ถ้าเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล นิติบุคคลซึ่งมิได้มีสัญชาติไทย หากประสงค์จะขอถ่ายทำภาพยนตร์ แถบบันทึกภาพ และภาพนิ่ง ในเขตพื้นที่ของกองทัพอากาศจะต้องขออนุญาตผ่านกระทรวงการทอเทียวกวและกัพาก่อนเป็นลำดับแรก แล้วจึงมาดำเนินการขออนุญาตต่อกองทัพอากาศในลำดับต่อไป โดยในการพิจารณาอนุญาตจะต้องดำเนินการตรวจสอบและพิจารณาว่า การถ่ายทำภาพยนตร์รวมถึงเนื้อหาของภาพยนตร์นั้น ๆ จะกระทบต่อความมั่นคงหรือภาพลักษณ์ของประเทศไทยหรือของกองทัพอากาศหรือไม่ อย่างไร

กองทัพเรือ มีความเห็นโดยสรุปว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์แก่ประชาชน แต่ที่สงวนซึ่งเป็นที่ตั้งหน่วยทหาร นั้น เห็นควรพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมให้หมายความรวมถึง ที่ตั้งของกองทัพเรือภาคที่ ๒ กองทัพเรือภาคที่ ๓ และหน่วยเฉพาะกิจนาวิกโยธินภาคใต้ สถานีวัดความสิ้นสะเทือนกรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือจังหวัดเชียงใหม่ และหน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำน้ำโขงด้วย ส่วนความรับผิดชอบทางอาญา ควรแก้ไขอัตราโทษให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน โดยคำนึงถึงมูลค่าเงินและสภาพเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบัน

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม มีความเห็นโดยสรุปว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์แก่ประชาชน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีความเห็นโดยสรุปว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์แก่ประชาชน และที่สงวนทุกประเภทยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นที่สงวน สำหรับความรับผิดชอบทางอาญาและอัตราโทษตามมาตรา ๔ มีความเหมาะสมต่อสภาวการณ์แล้ว

นอกจากนี้ จากการรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย ปรากฏผลดังนี้

(๑) กลุ่มเป้าหมาย : หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน จำนวน ๑๙ ราย จากจำนวน ๒๒ ราย คิดเป็น ๘๖.๓๖ เปอร์เซ็นต์

(๒) กลุ่มเป้าหมาย : ประชาชน เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่ จำนวน ๒๐ ราย จากจำนวน ๒๕ ราย คิดเป็น ๘๐ เปอร์เซ็นต์

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ได้กำหนดมาตรการสำคัญในการคุ้มครองและป้องกันสถานที่หรือสิ่งใดที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงเพื่อไม่ให้บุคคลใด กระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยเมื่อพิจารณาสถานที่ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นที่สงวน ตามนิยามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๔๘๓ แล้ว

แสดงให้เห็นว่า “ที่สงวน” ตามกฎหมายฉบับนี้เป็นสถานที่ที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงอย่างสูงสุด หากไม่มีมาตรการคุ้มครองและป้องกันการกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนดังกล่าวแล้ว อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ความมั่นคงหรือผลประโยชน์ของชาติเป็นอย่างมาก ประกอบกับเทคโนโลยีในการกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพในปัจจุบันมีความทันสมัยสูง ซึ่งอาจถูกนำมาใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ความมั่นคงสาธารณะหรือผลประโยชน์ของชาติได้ จึงจำเป็นต้องมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ โดยกฎหมายฉบับนี้ กำหนดให้ผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตให้บุคคลใดกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน เป็นฝ่ายทหารหรือฝ่ายตำรวจ เนื่องจากรับผิดชอบภารกิจด้านความมั่นคงโดยตรง และกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งเมื่อเทียบกับความมั่นคงสาธารณะแล้วย่อมมีความเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตาม สมควรต้องมีการพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับการกำหนดสถานที่ให้เป็นที่ยังสงวน และการกำหนดอัตราโทษทางอาญาให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมและระบบกฎหมายของไทยในปัจจุบัน

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ กำหนดให้สถานที่หรือสิ่งใดที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงสาธารณะเป็น “ที่สงวน” ซึ่งจะต้องมีมาตรการในการคุ้มครองและป้องกันเป็นกรณีพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่บุคคลใดประสงค์จะกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อรักษาความปลอดภัยและผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนจากบุคคลผู้ไม่ประสงค์ดี โดยมีบทบัญญัติที่กำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณาตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
  - ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
  - เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
  - เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
  - มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบต่ออื่นที่สำคัญ
- (โปรดดูเพิ่มเติมในข้อ ๑๙ หัวข้อการรับฟังความคิดเห็นประกอบด้วย)

พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือบุคคลที่รัฐมนตรีมอบหมาย จึงจะสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ แม้มาตรการทางกฎหมายดังกล่าวจะเป็นการสร้างภาระและกำหนดหน้าที่ให้บุคคลที่ประสงค์จะกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน จะต้องดำเนินการขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจตามกฎหมาย แต่มาตรการทางกฎหมายดังกล่าวทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจในการตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและพฤติการณ์ของผู้ขออนุญาตได้ ว่ามีความเหมาะสมหรือจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงสาธารณะหรือผลประโยชน์ของชาติหรือไม่ เพื่อรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศชาติและประชาชน ซึ่งทุกรัฐมีหน้าที่ในการรักษาอธิปไตยและผลประโยชน์แห่งรัฐ ดังนั้น กฎหมายฉบับนี้จึงมีความสอดคล้องกับหลักสากล

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างไร

กรมการปกครองได้มีหนังสือสอบถามไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ปรากฏข้อมูลการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ในส่วนของการอนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ แถบบันทึกภาพ และภาพนิ่ง ในเขตพื้นที่ของกองทัพอากาศ ซึ่งกรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ กองทัพอากาศ ได้แจ้งข้อมูลสถิติการอนุญาตตามกฎหมายดังกล่าว ในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ มีการอนุญาตรวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๐ ราย

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร (โปรดดูเพิ่มเติมในข้อ ๑๙ หัวข้อการรับฟังความคิดเห็นประกอบด้วย)

จากการรับฟังความคิดเห็นและสอบถามไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานใดพบปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย อย่างไรก็ตาม กองทัพบกได้แสดงความเห็นว่า การกำหนดให้ที่ทำการโทรศัพท์กลาง ที่ชุมสายโทรศัพท์ และสถานีราชการทหารในจังหวัดเชียงราย น่าน อุตรดิตถ์ เลย ฯลฯ เป็นที่สงวนตามพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจเป็นการลิดรอนสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ได้กำหนดมาตรการสำคัญในการคุ้มครองและป้องกันสถานที่หรือสิ่งใด ๆ ที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงให้เป็น “ที่สงวน” ตามกฎหมายฉบับนี้ โดยกำหนดมาตรการทางกฎหมายเพื่อไม่ให้บุคคลใด กระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน หากบุคคลใดฝ่าฝืนกฎหมายย่อมมีความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ และประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่บุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือบุคคลที่รัฐมนตรีมอบหมายแล้วจึงจะสามารถกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนได้ ซึ่งเมื่อพิจารณานิยามของคำว่า “ที่สงวน” ตามบทบัญญัติในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๘๓ แล้ว จะเห็นได้ว่า กฎหมายฉบับนี้เน้นการคุ้มครองและป้องกันเฉพาะสถานที่ที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงเท่านั้น โดยยังไม่ได้มีการกำหนดให้สิ่งใด ๆ เป็น “ที่สงวน” ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

โดยมาตรการตามกฎหมายฉบับนี้มีความใกล้เคียงกับมาตรการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๕ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ ซึ่งกำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐต้องกำหนดมาตรการพิทักษ์รักษาให้ความปลอดภัยแก่ที่สงวน อาคาร และสถานที่ของหน่วยงานของรัฐให้พ้นจากการโจรกรรม การบุกรุก การจารกรรม

การก่อการร้าย หรือเหตุอื่นใดอันอาจทำให้เสียความสามารถในการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐได้ ทั้งในส่วนของการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ อุบัติเหตุ และปฏิกิริยาเคมี รวมทั้งภัยอันตรายที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ด้วย โดยข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดนิยามของคำว่า “ที่สงวน” หมายความว่า

(๑) สิ่งปลูกสร้างทุกชนิดสำหรับการป้องกันประเทศ ฐานทัพบก ฐานทัพเรือ ฐานทัพอากาศ โรงงานหรืออาวุธหรือยุทธภัณฑ์ โรงช่างแสงหรือคลังอาวุธยุทธภัณฑ์ อุโมงค์รถไฟ ท่าเรืออันใช้เป็น ฐานทัพเรือ สถานีวิทยุหรือโทรเลข หรือสถานีขนส่งและรับอาณัติสัญญาณ รวมทั้งสถานที่ใด ๆ ซึ่งใช้ในการสร้างหรือซ่อมแซมเรือรบ หรืออาวุธยุทธภัณฑ์ หรือวัตถุใด ๆ สำหรับใช้ในการสงคราม

(๒) ชุมทางการขนส่งทางรางทุกระบบ โรงงาน และสถานที่ผลิตและจ่ายน้ำ หรือกระแสไฟฟ้า อันเป็นสาธารณูปโภค

(๓) สิ่งอื่นที่คณะกรรมการนโยบายรักษาความปลอดภัยแห่งชาติกำหนด

ดังนั้น เมื่อพิจารณาคำว่า “ที่สงวน” ตามนิยามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ และข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า “ที่สงวน” ของกฎหมายทั้งสองฉบับมีเนื้อหาที่เหมือนกัน สถานที่ที่เป็น “ที่สงวน” ดังกล่าวจึงอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายสองฉบับ แต่พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ มุ่งเน้นเฉพาะมาตรการเกี่ยวกับการอนุญาตให้บุคคลกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน รวมถึงกระทำการสำรวจหรือทำแผนที่ในที่สงวนเท่านั้น โดยกฎหมายดังกล่าวให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือบุคคลที่รัฐมนตรีมอบหมายแล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตเท่านั้น สำหรับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานจะต้องกำหนดให้มีมาตรการทั้งในส่วนของการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ อุบัติเหตุ และปฏิกิริยาเคมี รวมทั้งภัยอันตรายที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ด้วย เพื่อพิทักษ์รักษาให้เกิดความปลอดภัยแก่ที่สงวน รวมทั้งอาคารและสถานที่ของหน่วยงานของรัฐด้วย

นอกจากนี้ มาตรการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ยังมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ อันอาจกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ โดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ มีหน้าที่ป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของแต่ละหน่วยงาน และประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ด้วย โดยกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดนิยามของคำว่า “ไซเบอร์” หมายความว่ารวมถึง ข้อมูลและการสื่อสารที่เกิดจากการให้บริการหรือการประยุกต์ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต หรือโครงข่ายโทรคมนาคม รวมทั้งการให้บริการโดยปกติของดาวเทียม และระบบเครือข่ายที่คล้ายคลึงกัน ที่เชื่อมต่อกันเป็นการทั่วไป ซึ่งปัจจุบันเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับไซเบอร์ได้พัฒนาอย่างรวดเร็วและมีความทันสมัยมาก และมีความเป็นไปได้ที่อาจมีบุคคลใดอาศัยเทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระบบอินเทอร์เน็ต หรือโครงข่ายโทรคมนาคม หรือระบบ

ดาวเทียม มาใช้ในการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ ได้ นอกจากนี้ ปัจจุบันการถ่ายภาพในมุมสูงด้วยการบังคับหรือปล่อยอากาศยาน ซึ่งไม่มีนักบิน (โดรน) เป็นที่นิยมของประชาชนอย่างมาก ซึ่งการกระทำดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมของพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น การบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ จึงมีความสัมพันธ์กับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้กี่เรื่องและในประเด็นใด
- ไม่มี -

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร (โปรดดูเพิ่มเติมในข้อ ๑๙ หัวข้อการรับฟังความคิดเห็น ประกอบด้วย)

(๑) ระบบอนุญาตและดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมายฉบับนี้ ยังมีความจำเป็น เพื่อให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายสามารถตรวจสอบความเหมาะสมของบุคคลและพฤติการณ์ของผู้ขออนุญาตกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ ได้ อันเป็นมาตรการสำคัญในการรักษาความมั่นคงสาธารณะ อย่างไรก็ตาม กฎหมายฉบับนี้ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาตและการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตไว้ ประกอบกับไม่ได้กำหนดรายละเอียดว่า การกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนทั้งหมดหรือเฉพาะพื้นที่ที่มีความสำคัญส่วนใดที่จะต้องขออนุญาตก่อนดำเนินการ ดังนั้น หากบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ในพื้นที่ทั้งหมดของที่สงวนอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่ได้สัดส่วนเมื่อพิจารณาเทียบกับประโยชน์สาธารณะและภาระของประชาชน

(๒) โทษอาญา

เนื่องจากที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ เป็นสถานที่สำคัญด้านความมั่นคงสาธารณะ ดังนั้น การกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายฉบับนี้ จึงมีความเหมาะสมแล้ว โดยผู้ที่มีได้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ อย่างไรก็ตาม ควรมีการพิจารณาองค์ประกอบของความผิดในส่วนของเจตนาของการกระทำด้วย เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความเป็นธรรมและควรมีการพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับความเหมาะสมของอัตราโทษปรับเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และระบบกฎหมายของไทยในปัจจุบัน

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)

กรมการปกครองได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓ โดยกำหนดวิธีการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. จัดทำประกาศกรมการปกครอง เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓ โดยกำหนดวิธีการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

(๒) การสำรวจข้อมูลจากหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. มีหนังสือแจ้งจังหวัด ทุกจังหวัด ให้ดำเนินการแจ้งอำเภอสัมพันธ์ประกาศตามข้อ ๑ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และประชาชนทราบ เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย

๓. มีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มอบหมายอำนาจในการอนุญาตตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสนับสนุนข้อมูลตามแบบการรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

(๒) กองบัญชาการกองทัพไทย

(๓) กองทัพบก

(๔) กองทัพเรือ

(๕) กองทัพอากาศ

(๖) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผลการรับฟังความคิดเห็น

๑) ผลการรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓ (กลุ่มเป้าหมาย : หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ) จำนวนทั้งหมด ๒๒ ราย สรุปผลได้ดังนี้

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
๑. ท่านเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า เป็นประโยชน์ จำนวน ๑๙ ราย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่เป็นประโยชน์ จำนวน ๓ ราย
๒. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๕๓ กำหนดให้ (ก) สิ่งปลูกสร้างทุกชนิดสำหรับป้องกันประเทศ ฐานทัพบก ฐานทัพเรือ ฐานทัพอากาศ โรงงานทำอาวุธ หรือยุทธภัณฑ์ โรงช่างแสง หรือคลังอาวุธยุทธภัณฑ์ อุปกรณ์ ทำเรืออันใช้	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๙ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป คือ เนื่องจากที่สงวนประเภทนี้มีความสำคัญและอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง จึงมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้สถานที่ดังกล่าวเป็นที่สงวน เพื่อประโยชน์ในการรักษาความลับที่สำคัญต่อความมั่นคง ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๒ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>เป็นฐานทัพเรือ สถานีวิทยุหรือโทรเลข หรือสถานีส่งและรับอาณัติสัญญาณ รวมทั้งสถานีใด ๆ ซึ่งใช้ในการสร้าง หรือ ช่อมแซมเรือรบหรืออาวุธ ยุทธภัณฑ์ หรือวัตถุใด ๆ สำหรับใช้ในการสงคราม เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่า สิ่งปลูกสร้าง/สถานที่ ดังกล่าวยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นที่สงวนหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๒.๑ การเขียนและจำลองภาพถ่ายที่สงวนประเภทนี้ ควรจะอนุญาตให้กระทำได้ เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน</p> <p>๒.๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ได้มีการบัญญัติขึ้นเพื่อการรักษาความมั่นคงของประเทศในช่วงเวลาที่เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๒ - ๒๔๘๘ ซึ่งสงครามดังกล่าว ได้ยุติไปเป็นเวลากว่า ๗๖ ปี ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากสภาพสังคมในปัจจุบัน หากเกิดกรณีที่ประชาชนถ่ายภาพสถานที่ตั้งอันเป็นที่สงวน เช่น สิ่งปลูกสร้างทุกชนิดสำหรับการป้องกันประเทศ ชุมทางรถไฟ (สถานีรถไฟสายหลักและสายแยก) สนามบินที่ชุมสายโทรศัพท์ (ชุมสายโทรศัพท์ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)) สถานที่จ่ายน้ำสาธารณะปโภค สถานที่จ่ายกระแสไฟฟ้า สาธารณูปโภค เป็นต้น โดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือบุคคลที่ รัฐมนตรีมอบหมาย จะมีความรับผิดชอบทางอาญาตามมาตรา ๔ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ และเป็นภาระแก่ประชาชน อีกทั้งไม่ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมาย ไม่คุ้มค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชน หรือมีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน จึงเป็นกฎหมายที่หมดความจำเป็น ล้าสมัย หรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ นอกจากนี้ยังมีกฎหมายหลายฉบับที่มีวัตถุประสงค์มุ่งคุ้มครองความมั่นคงทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรอยู่แล้ว ได้แก่ พระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ พระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑</p>
<p>๓. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติ คุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ กำหนดให้ (ข) ชุมทางรถไฟ โรงงาน และสถานที่ จ่ายน้ำหรือกระแสไฟฟ้าอันเป็นการสาธารณูปโภค เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่าสถานที่ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นที่สงวนหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๕ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป คือ แม้ที่สงวนตามมาตรา ๓ จะยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นที่สงวน แต่กฎหมายฉบับนี้ควรมีบทบัญญัติยกเว้น โรงงานที่เป็นของเอกชน</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๖ ราย</p> <p>๓. มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย</p>
<p>๔. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติ คุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ กำหนดให้ (ค) ที่หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้อำหนดไว้เป็นครั้งคราว โดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ได้แก่ สถานี อากาศยาน เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่า สถานที่ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมที่จะ กำหนดให้เป็นที่สงวนหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๖ ราย</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๖ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป คือ ควรให้ประชาชนได้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ที่สงวนและมีส่วนร่วมในการทำงานของรัฐ</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๕. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ กำหนดให้ (ค) ที่หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้เป็นครั้งคราว โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ได้แก่ ที่ทำการ โทรศัพท์กลาง และที่ชุมสายโทรศัพท์ เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่าสถานที่ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นที่สงวนหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๗ ราย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๕ ราย</p>
<p>๖. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ กำหนดให้ (ค) ที่หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้เป็นครั้งคราว โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ได้แก่ ที่ตั้งหน่วยทหาร และสถานที่ราชการทหาร ในจังหวัดเชียงราย น่าน อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น นครพนม สกลนคร นครราชสีมา อุบลราชธานี มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี จันทบุรี ระยอง และตราด เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่าสถานที่ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นที่สงวนหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๖ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป คือ ที่สงวนประเภทดังกล่าวยังสมควรถูกกำหนดให้เป็นที่สงวน เนื่องจากความมั่นคงและประโยชน์ของรัฐ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๖ ราย</p>
<p>๗. ท่านเห็นว่าควรกำหนดสิ่งปลูกสร้างหรือสถานที่ใดเป็น "ที่สงวน" เพิ่มเติม นอกจากสิ่งปลูกสร้างหรือสถานที่ ตามที่กำหนดในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓</p>	<p>ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสรุปควรกำหนดสิ่งปลูกสร้างหรือสถานที่เพิ่มเติมให้เป็นที่สงวน ได้แก่ พระราชวัง</p>
<p>๘. ท่านเคยบังคับใช้กฎหมาย/ดำเนินคดีกับประชาชนผู้ใดที่ไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ มิได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือ บุคคลที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย กระทำการฝ่าฝืนคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ อันมีโทษทางอาญา หรือไม่</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า เคยดำเนินคดีตามมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๑ ราย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า เคยดำเนินคดีตามฐานความผิดในประมวลกฎหมายอาญา จำนวน ๐ ราย ๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่เคยดำเนินคดี จำนวน ๒๑ ราย</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๙. ท่านเห็นว่าโทษทางอาญาตาม มาตรา ๔ ซึ่งบัญญัติว่า “ที่สงวนตาม พระราชบัญญัตินี้ให้ถือเป็นความลับ ผู้ใดมิได้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย กระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือ ถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๕ ราย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๕ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้ ๒.๑ ควรแก้ไขอัตราโทษปรับให้มีอัตราที่สูงขึ้น เช่น อัตราโทษปรับ ควรจะต้องเพิ่มขึ้นเป็น ๖๐,๐๐๐ บาท ๒.๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ เป็นกฎหมายที่ล้าสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่มี สภาพการณ์บังคับใช้ในปัจจุบัน อีกทั้งมีพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ พระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และพระราชบัญญัติการรักษา ความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งใช้บังคับเกี่ยวกับ ความมั่นคงทั้งในและนอกประเทศอยู่แล้ว ประกอบกับประมวลกฎหมาย อาญา ภาค ๒ ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง แห่งราชอาณาจักร หมวด ๒ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายใน ราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๓ - ๑๑๘ และหมวด ๓ ความผิดต่อ ความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๙- ๑๒๙ บังคับใช้ เกี่ยวกับความมั่นคงอยู่แล้ว ๓. มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ ราย</p>
<p>๑๐. ท่านเคยอนุญาตให้ ประชาชน กระทำการคัดลอก เขียน จำลอง ถ่ายภาพ ที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ ขออนุญาตทำการสำรวจหรือทำแผนที่ ที่สงวน หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า เคยอนุญาต จำนวน ๐ ราย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่เคยอนุญาต จำนวน ๒๒ ราย</p>
<p>๑๑. ท่านเคยประสบปัญหาจาก การที่ประชาชนมาขออนุญาตกระทำการ คัดลอก เขียน จำลอง ถ่ายภาพ ที่สงวน หรือสำรวจ หรือทำแผนที่ที่ สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสรุปคือ ไม่เคยประสบปัญหา จากกรณีที่ประชาชนมาขออนุญาตกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง ถ่ายภาพที่สงวน หรือสำรวจ หรือทำแผนที่ที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ แต่อย่างใด</p>
<p>๑๒. กฎหมายฉบับนี้ก่อให้เกิดผล ดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณา ตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับ วัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้อง ตอบทุกประเด็นก็ได้) เช่น - เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการ ประกอบอาชีพของประชาชน หรือ - ลดความเหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรมในสังคม หรือ - เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ หรือ</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ก่อให้เกิดผลกระทบ จำนวน ๑๖ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป คือ ด้วยสภาพการณ์ในปัจจุบัน การที่ประชาชน ถ่ายภาพ ถือเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน การที่พระราชบัญญัติคุ้มครอง ความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ถือว่าการกระทำดังกล่าว มีความผิดทางอาญา กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายที่กระทบสิทธิ เสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน และไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรา กฎหมายแล้วในปัจจุบันนี้ อีกทั้งอาจนำมาซึ่งปัญหาอุปสรรคต่อ การดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน และปัญหา ทางเศรษฐกิจของประเทศได้ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ จำนวน ๖ ราย</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ หรือ</p> <p>- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพะ หรือผลกระทบต่ออื่นที่สำคัญ</p>	
<p>๑๓. ท่านเห็นว่าสมควรยกเลิก แก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า สมควรยกเลิก จำนวน ๑ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป คือ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ เป็นภาระแก่ประชาชน ไม่ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมาย ไม่คุ้มค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชน หรือมีผลกระทบต่ออื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน จึงเป็นกฎหมายที่หมดความจำเป็น ล้าสมัย หรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า สมควรแก้ไขปรับปรุง จำนวน ๑๓ ราย ซึ่งมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๒.๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีประโยชน์ในด้านการรักษาความลับในราชการ โดยการกำหนดให้มีที่ สงวนและกำหนดระบบการขออนุญาตกระทำการใด ๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติไว้ ซึ่งมีข้อสังเกตว่าส่วนใหญ่เป็นสถานที่ที่มีความสำคัญกับความมั่นคงของประเทศและการดำรงชีวิตของประชาชนโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ เช่น ฐานทัพ คลังอาวุธยุทธภัณฑ์ ชุมสายโทรศัพท์ต่าง ๆ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงไป สถานที่บางแห่งควรมีการพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงว่าจะยังคงกำหนดให้เป็นที่ สงวนหรือไม่ เช่น ชุมทางรถไฟ ท่าอากาศยาน สถานที่ราชการทหารต่าง ๆ เนื่องจากอาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน และในบางกรณีอาจเป็นอุปสรรคต่อการรวบรวมข้อมูลศึกษาวิจัยทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒.๒ ควรแก้ไขอัตราโทษทั้งโทษปรับและโทษจำคุกให้มีอัตราโทษที่สูงขึ้น</p> <p>๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้เหมาะสมแล้ว จำนวน ๘ ราย</p>
<p>๑๔. ข้อเสนอแนะ</p>	<p>มีผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการประเมิณผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย เป็นไปเพื่อให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น โดยพิจารณายกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็น ล้าสมัย หรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น เมื่อกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ เป็นภาระแก่ประชาชน ไม่ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมาย ไม่คุ้มค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชน หรือมีผลกระทบต่ออื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน จึงเป็นกฎหมายที่หมดความจำเป็น ล้าสมัย หรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
	จึงเห็นสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓

๒) ผลการรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ (กลุ่มเป้าหมาย : ประชาชน) จำนวนทั้งหมด ๒๕ ราย สรุปผลได้ดังนี้

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
๑. ท่านเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า เป็นประโยชน์ จำนวน ๒๐ ราย มีความเห็นโดยสรุป คือ ที่สงวนเป็นความลับในราชการ และเป็นข้อมูลที่สำคัญของประเทศชาติ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีมาตรการในการคุ้มครองและป้องกัน ซึ่งการนำระบบอนุญาติมาใช้มีความเหมาะสม เนื่องจากหน่วยงานของรัฐจะได้มีอำนาจในการตรวจสอบบุคคลและพฤติกรรมในการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน เพื่อให้เกิดความปลอดภัย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่เป็นประโยชน์ จำนวน ๕ ราย มีความเห็นโดยสรุป คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ เป็นกฎหมายที่มีความล่าช้าและไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน ดังนั้น จึงสมควรยกเลิก
๒. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ กำหนดให้ (ก) สิ่งปลูกสร้างทุกชนิดสำหรับการป้องกันประเทศ ฐานทัพบก ฐานทัพเรือ ฐานทัพอากาศ โรงงานทำอาวุธหรือยุทธภัณฑ์ โรงช่างแสง หรือคลังอาวุธยุทธภัณฑ์ อู่เรือรบ ท่าเรืออันใช้เป็นฐานทัพเรือ สถานีวิทยุหรือโทรเลขหรือสถานีส่งและรับอาณัติสัญญาณ รวมทั้งสถานที่ใด ๆ ซึ่งใช้ในการสร้างหรือซ่อมแซมเรือรบหรืออาวุธยุทธภัณฑ์ หรือวัตถุใด ๆ สำหรับใช้ในการสงคราม เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่า สิ่งปลูกสร้าง/สถานที่ ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นที่สงวนหรือไม่ อย่างไร	๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๑ ราย โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้ ๑.๑. การกำหนดให้สิ่งปลูกสร้างและสถานที่ดังกล่าวเป็นที่สงวนเป็นไปเพื่อการป้องกันประเทศ สร้างความมั่นคงของประเทศ และเพื่อป้องกันการก่อการร้ายจากผู้แสวงหาผลประโยชน์ ๑.๒ เนื่องจาก "ที่สงวน" ประเภทดังกล่าวเป็นสถานที่เฉพาะที่ใช้ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งในทางราชการเป็นสำคัญ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสงวนจำกัดให้เฉพาะบุคคลผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและเชื่อได้ว่าไม่มีพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐ เข้าไปดำเนินการต่าง ๆ ในที่สงวนได้เท่านั้น ๑.๓ ที่สงวนประเภทดังกล่าว เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๔ ราย มีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้ ๒.๑ เนื่องจากประเทศไทยไม่ได้อยู่ในยุคสงคราม และเป็นประเทศที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น จึงไม่ควรมีความลับในประเทศ ๒.๒ ไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากกฎหมายฉบับดังกล่าว เปิดกว้างมากเกินไปและอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ เช่น กรณีที่สงวนประเภท "สถานีวิทยุ" สมควรที่จะกำหนดให้ทุกสถานีวิทยุเป็นที่สงวนหรือไม่ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขหรือยกเลิกกฎหมายฉบับนี้

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๖. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการพุทธศักราช ๒๕๔๓ กำหนดให้ (ค) ที่หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้เป็นครั้งคราว โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ได้แก่ ที่ตั้งหน่วยทหาร และสถานที่ราชการทหารในจังหวัดเชียงราย น่าน อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น นครพนม สกลนคร นครราชสีมา อุบลราชธานี มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี จันทบุรี ระยอง และตราด เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่าสถานที่ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นที่สงวนหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๔ ราย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑๐ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้ ๒.๑ เห็นควรยกเลิกการกำหนดให้เป็นที่สงวน เนื่องจากปัจจุบันจังหวัดข้างต้น มีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และสถานที่ท่องเที่ยวอีกมากมาย ๒.๒ ควรจัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ ๓. มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย</p>
<p>๗. ท่านเห็นว่าควรกำหนดสิ่งปลูกสร้างหรือสถานที่ใดเป็น "ที่สงวน" เพิ่มเติมนอกจากสิ่งปลูกสร้างหรือสถานที่ ตามที่กำหนดในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการพุทธศักราช ๒๕๔๓</p>	<p>ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสรุปควรกำหนดสิ่งปลูกสร้างหรือสถานที่เพิ่มเติมให้เป็นที่สงวน คือ ศูนย์วิจัยหรือพัฒนาเทคโนโลยีหรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ</p>
<p>๘. ท่านเคยถูกดำเนินคดีโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ (มาตรา ๔ บัญญัติว่า ที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือเป็นความลับ ผู้ใดมิได้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย กระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมาตรา ๕ บัญญัติว่า การฟ้องขอให้ลงโทษผู้ใดซึ่งกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ลบล้างความผิดอันอาจมีได้ตามกฎหมายลักษณะอาญา) หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า เคยถูกดำเนินคดีตามมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๑ ราย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า เคยถูกดำเนินคดีตามฐานความผิดในประมวลกฎหมายอาญา จำนวน ๐ ราย ๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่เคยถูกดำเนินคดี จำนวน ๒๔ ราย</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๓. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการพุทธศักราช ๒๕๔๓ กำหนดให้ (ข) ชุมทางรถไฟ โรงงาน และสถานที่จ่ายน้ำหรือกระแสไฟฟ้าอันเป็นการสาธารณูปโภค เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่าสถานที่ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็น "ที่สงวน" หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๘ ราย โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้</p> <p>๑.๑. สถานที่จ่ายน้ำหรือกระแสไฟฟ้าอันเป็นการสาธารณูปโภค เป็นสถานที่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการเพื่อส่วนรวม จึงมีความเหมาะสมที่จะสงวนที่ดังกล่าวไว้ เพื่อป้องกันมิให้บุคคลภายนอกเข้ามาคัดลอก จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนดังกล่าวเพื่อไปใช้ในทางที่มีขอบ</p> <p>๑.๒ ควรกำหนดให้เป็น "ที่สงวน" เพื่อป้องกันความเสียหาย</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๖ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้</p> <p>๒.๑ เนื่องจากปัจจุบัน ชุมทางรถไฟและโรงงาน มีจำนวนมาก และไม่อาจควบคุมตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ อีกทั้งไม่เป็นความลับของประเทศอีกต่อไป การกำหนดเช่นนี้จึงไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน</p> <p>๒.๒ หากถ่ายภาพที่สงวนแล้ว ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย ก็ควรให้ประชาชนสามารถเข้าไปถ่ายภาพได้</p> <p>๓. มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย</p>
<p>๔. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการพุทธศักราช ๒๕๔๓ กำหนดให้ (ค) ที่หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้เป็นครั้งคราว โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ได้แก่ สถานีอากาศยาน เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่าสถานที่ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็น "ที่สงวน" หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๗ ราย</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๘ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้</p> <p>๒.๑ ในปัจจุบันท่าอากาศยานไม่ใช่ความลับของประเทศอีกต่อไป อีกทั้งในทางความเป็นจริงไม่ได้มีการห้ามถ่ายภาพในท่าอากาศยานแต่อย่างใด ดังนั้น จึงไม่เหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็น "ที่สงวน"</p> <p>๒.๒ สถานีอากาศยาน ณ ปัจจุบัน มีผู้คนเดินทางเข้า - ออก ทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก การจะไม่ให้มีการถ่ายภาพสถานที่ดังกล่าวนั้นอาจเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้ สถานีอากาศยานหรือสนามบินในปัจจุบัน ยังสามารถเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติด้วย</p>
<p>๕. มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการพุทธศักราช ๒๕๔๓ กำหนดให้ (ค) ที่หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้เป็นครั้งคราว โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ได้แก่ ที่ทำการโทรศัพท์กลาง และที่ชุมสายโทรศัพท์ เป็น "ที่สงวน" ท่านเห็นว่าสถานที่ดังกล่าว ยังมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็น "ที่สงวน" หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๘ ราย โดยมีความคิดเห็นโดยสรุป คือ ที่สงวนประเภทดังกล่าวเป็นสถานที่ที่เจ้าหน้าที่ใช้ทำงานเพื่อประโยชน์สาธารณะ จึงมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็น "ที่สงวน" อยู่</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๖ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้</p> <p>๒.๑ ในปัจจุบันที่ทำการโทรศัพท์กลาง และชุมสายโทรศัพท์มีเอกชนเป็นเจ้าของด้วย อีกทั้งประเทศไม่ได้อยู่ในภาวะสงคราม ดังนั้น จึงไม่ใช่สถานที่ที่เป็นความลับแต่อย่างใด จึงควรยกเลิกบทนิยามประเภทดังกล่าว</p> <p>๒.๒ ที่สงวนประเภทดังกล่าว ควรให้ประชาชนสามารถเข้าไปศึกษาและตรวจดูได้</p> <p>๓. มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
<p>๙. ท่านเห็นว่าโทษทางอาญาตาม มาตรา ๔ ซึ่งบัญญัติว่า “ที่สงวนตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นความลับ ผู้ใดมิได้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย กระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือ ถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ยังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๗ ราย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๘ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้</p> <p>๒.๑ อัตราโทษจำคุกสูงแต่โทษปรับมีอัตราน้อยเกินไป ไม่สอดคล้องกัน ดังนั้น จึงควรแก้ไขค่าปรับให้สูงขึ้นตามสมัยปัจจุบัน</p> <p>๒.๒ ที่สงวนตามกฎหมายบางประเภท เช่น อากาศยาน ปัจจุบันไม่ใช่ สถานที่ที่เป็นความลับของประเทศอีกต่อไป ดังนั้น จึงไม่ควรกำหนด บทลงโทษดังกล่าว เนื่องจากไม่เหมาะกับกาลสมัย</p> <p>๒.๓ อัตราโทษจำคุกและโทษปรับน้อยเกินไป</p>
<p>๑๐. ท่านเคยขออนุญาตกระทำการ คัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพ ที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ ขออนุญาตทำการสำรวจหรือทำแผนที่ ที่สงวนหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า เคยขออนุญาต จำนวน ๐ ราย ๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่เคยขออนุญาต จำนวน ๒๕ ราย</p>
<p>๑๑. กฎหมายฉบับนี้ ก่อให้เกิดผล ดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณา ตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับ วัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้อง ตอบทุกประเด็นก็ได้) เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือ การประกอบอาชีพของประชาชน หรือ - ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความ เป็นธรรมในสังคม หรือ - เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ หรือ - เป็นการพัฒนากฎหมายให้ สอดคล้องกับหลักสากลและ พันธกรณีระหว่างประเทศ หรือ - มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพะ หรือ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ 	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ก่อให้เกิดผลกระทบ จำนวน ๑๘ ราย โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้</p> <p>๑.๑ เนื่องจากสถานที่บางประเภท ไม่มีความเหมาะสมที่จะกำหนด ไว้เป็นที่สงวนแล้วในปัจจุบัน ประกอบกับกฎหมายฉบับนี้ไม่สามารถ บังคับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันได้ ดังนั้น กฎหมายฉบับดังกล่าว จึงขัดกับหลักการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากล และพันธกรณีระหว่างประเทศ</p> <p>๑.๒ การที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้สถานที่บางประเภทเป็นที่สงวน จึงก่อให้เกิดอุปสรรคและเกิดผลกระทบในหลายๆ ด้าน เช่น การท่องเที่ยว ดังนั้น จึงเป็นกฎหมายที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการ ดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน และมีผลกระทบ ต่อเศรษฐกิจ</p> <p>๑.๓ เนื่องจากเทคโนโลยีการถ่ายภาพในปัจจุบันได้รับการพัฒนาขึ้น ทำให้สามารถถ่ายภาพได้ทุกที่ ทุกเวลา กฎหมายฉบับนี้จึงสมควร ปรับปรุงให้ทันสมัยมากขึ้น การที่กฎหมายฉบับนี้ห้ามถ่ายภาพที่สงวน บางประเภท จึงอาจก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบ อาชีพของประชาชน และเป็นอุปสรรคต่อการแข่งขัน หรือการเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศอีกด้วย</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ จำนวน ๗ ราย</p>

ประเด็น ที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
๑๒. ท่านเห็นว่าสมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ หรือไม่ อย่างไร	<p>๑. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า สมควรยกเลิก จำนวน ๕ ราย มีความเห็นโดยสรุป ดังต่อไปนี้</p> <p>๑.๑ เนื่องจากที่สงวนเป็นสถานที่ที่เป็นความลับ จึงไม่สามารถตรวจสอบได้ว่านางบประมาณที่เกี่ยวข้องไปใช้ประโยชน์จริงหรือไม่ และประชาชนได้รับผลประโยชน์อย่างไร</p> <p>๑.๒ เนื่องจากปัจจุบันกฎหมายฉบับนี้ ไม่มีการบังคับใช้จริง อีกทั้งแนวคิดเบื้องหลังก็ไม่เหมาะสมอีกต่อไป สถานที่ส่วนมากนั้นไม่ได้เป็นความลับอีกต่อไปแล้ว</p> <p>๑.๓ ประชาชนไม่ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ และเป็นกฎหมายที่มีความล้าหลัง เนื่องจากบัญญัติมานานและไม่ได้มีการแก้ไข อีกทั้งปัจจุบันไม่มีความจำเป็น เนื่องจากมีดาวเทียมแล้ว มาตรการทางกฎหมายของพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงไม่สามารถบังคับใช้ได้จริง</p> <p>๒. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า สมควรแก้ไขปรับปรุง จำนวน ๙ ราย โดยมีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๒.๑ เนื่องจากเทคโนโลยีในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมาก กฎหมายจึงสมควรปรับปรุงให้ทันสมัยตามไปด้วย</p> <p>๒.๒ ควรแก้ไขอัตราโทษให้มีอัตราโทษที่สูงขึ้น</p> <p>๓. มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้เหมาะสมแล้ว จำนวน ๑๑ ราย โดยมีความเห็นคือ กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันประเทศ สร้างความมั่นคงของประเทศ และป้องกันการก่อการร้ายจากผู้แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ</p>
๑๓. ข้อเสนอแนะ	ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นว่า ควรลดงบประมาณในส่วนนี้ลง และนำไปพัฒนาประเทศในส่วนอื่น เช่น เศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว เป็นต้น

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่

- ไม่มี -

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

ปลัดกระทรวงมหาดไทยใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ในการออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มอบหมายอำนาจในการอนุญาตตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๑๕ เพื่อกำหนดบุคคลที่มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

ตามกฎหมายฉบับนี้ นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๘๓ เพื่อกำหนดสถานที่ที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงสาธารณะให้เป็นที่สงวนเพิ่มเติม นอกจากนี้ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร
- ไม่มี -

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ ยังมีการบังคับใช้ อยู่ในปัจจุบัน ดังนี้

(๑) กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ กองทัพอากาศ ได้แจ้งให้กรมการปกครองทราบว่า กองทัพอากาศยังมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ โดยมีการดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตให้เอกชนถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น กรณี การถ่ายทำภาพยนตร์ แถบบันทึกภาพ และภาพนิ่งในเขตพื้นที่ของกองทัพอากาศ โดยกองทัพอากาศ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลการอนุญาตในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ มีการอนุญาตรวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๐ ราย

(๒) ปี ๒๕๖๐ กองทัพอากาศได้ดำเนินคดีกับผู้ลักลอบถ่ายภาพที่สงวนในพื้นที่ของ กองทัพอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยควบคุมโดรนซึ่งบินขึ้นไปบนอากาศเพื่อถ่ายภาพบริเวณสนามบิน ของกองทัพอากาศในมุมสูง และนำไปเผยแพร่ลงในสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งกรณีดังกล่าวพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลดอนเมืองได้ดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวในความผิดฐานกระทำการ ถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ และความผิด ฐานไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดในการบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบิน ซึ่งเป็นความผิด ตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๘๗ (แหล่งที่มาของข้อมูล : เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ <https://www.bangkokbiznews.com/news/๗๗๗๐๕๖>)

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ในการคุ้มครองและป้องกันที่สงวน ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญด้านความมั่นคงสาธารณะ ประกอบกับ หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนที่แสดงความคิดเห็นโดยส่วนใหญ่เห็นว่า กฎหมาย ฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน เนื่องจากทำให้ประเทศชาติและประชาชนเกิดความปลอดภัยจาก บุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีที่ต้องการจะลักลอบกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน และยังมีหน่วยงานใดพบปัญหาและอุปสรรคจากการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

ผู้ที่ประสงค์จะทำการคัดลอก เขียน จำลอง ถ่ายภาพที่สงวนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ จะต้องขออนุญาตต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือบุคคลที่รัฐมนตรีมอบหมาย เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะดำเนินการดังกล่าวได้ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการขออนุญาตไว้ ดังนั้น ผู้ที่ได้รับอนุญาตจึงไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการขออนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

- ไม่มี -

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือบุคคลที่รัฐมนตรีมอบหมาย จึงจะสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ แม้มาตรการทางกฎหมายดังกล่าวจะเป็นการสร้างภาระและกำหนดหน้าที่ให้บุคคลที่ประสงค์จะทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนจะต้องดำเนินการขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจตามกฎหมาย แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการขออนุญาตแต่อย่างใด และเมื่อเทียบกับมาตรการทางกฎหมายที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจในการตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและพฤติกรรมของผู้ขออนุญาตได้ ว่ามีความเหมาะสมหรือจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงสาธารณะหรือผลประโยชน์ของชาติหรือไม่ เพื่อรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศชาติและประชาชนซึ่งเป็นประโยชน์สาธารณะ หากไม่มีกฎหมายควบคุมการกระทำดังกล่าวอาจเกิดผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างมาก ดังนั้น กฎหมายนี้จึงคุ้มค่าและมีความได้สัดส่วนเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหรือไม่ อย่างไร

๒๔.๑ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พุทธศักราช ๒๕๘๓ และกฎหมายลำดับรอง ทั้งในส่วนของผู้ที่บังคับใช้กฎหมาย และในส่วนของผู้ที่กฎหมายกำหนดให้เป็น “ที่สงวน” แล้ว จะเห็นได้ว่า ในส่วนของผู้ที่รัฐผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาต นอกจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้มีอำนาจในการอนุญาต นั้น ไม่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกระทรวงมหาดไทยที่ได้รับมอบหมายแต่อย่างใด แม้จะมีการกำหนดให้ผู้บังคับการตำรวจสันติบาลหรือผู้ทำการแทนมีอำนาจในการอนุญาตให้กระทำการตามมาตรา ๔ ได้เฉพาะที่สงวนอื่นใด ซึ่งมีได้อยู่ในความปกครองของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ หรือกองทัพอากาศ เท่านั้น แต่ปัจจุบันได้มีการโอนกรมตำรวจซึ่งเคยเป็นหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ ตามพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑

การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้โดยส่วนใหญ่จึงมีความเกี่ยวข้องกับฝ่ายทหารและฝ่ายตำรวจ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการพิจารณาอนุญาตให้บุคคลใดกระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวน ดังนั้น เมื่อพิจารณาในส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่บังคับใช้กฎหมายแล้วเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้มีความเกี่ยวพันกับกระทรวงมหาดไทยค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับฝ่ายทหารหรือฝ่ายตำรวจ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาในส่วนของสถานที่ที่กฎหมายกำหนดให้เป็น “ที่สงวน” แล้ว จะเห็นได้ว่า กฎหมายได้กำหนดสถานที่ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายทหารและฝ่ายตำรวจเป็นส่วนใหญ่ ให้เป็นที่สงวนตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับที่สงวนซึ่งเป็นสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงมหาดไทยมีเพียงสถานที่จำหน่ายหรือกระแสไฟฟ้าอันเป็นการสาธารณูปโภคตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการพุทธศักราช ๒๔๘๓ เท่านั้น ดังนั้น จึงมีประเด็นที่สมควรพิจารณาเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงในส่วนของการกำหนดผู้รักษาการตามกฎหมาย เพื่อให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย

๒๔.๒ สมควรมีการพิจารณาทบทวนและแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับการกำหนดสถานที่ที่เป็นที่สงวนตามกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ของสังคมในปัจจุบัน โดยการกำหนดสถานที่ใดให้เป็นที่สงวนตามกฎหมายฉบับนี้ ควรพิจารณากำหนดพื้นที่หรือส่วนที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงสาธารณะอย่างแท้จริงเท่านั้น หรืออาจกำหนดให้มีการยกเว้นการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่บางส่วนของที่สงวนซึ่งมิได้มีลักษณะเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญด้านความมั่นคงสาธารณะ ตัวอย่างเช่น พื้นที่บางส่วนของฐานทัพเรือ ซึ่งเป็นที่สงวนตามกฎหมายฉบับนี้ได้ถูกพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหรือเปิดให้ประชาชนเข้าเยี่ยมชมได้ ชุมทางรถไฟ และสถานที่ราชการทหารที่มีลักษณะเป็นสำนักงานที่ใช้ในการดำเนินการด้านธุรการ เช่น สำนักงานสถิติจังหวัด/อำเภอ เป็นต้น

๒๔.๓ สมควรแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับการกำหนดความผิดและโทษทางอาญา

(๑) ควรกำหนดให้ผู้กระทำความผิดที่มีเจตนาพิเศษ หรือมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงสาธารณะหรือผลประโยชน์ของชาติ ต้องได้รับโทษทางอาญาที่หนักกว่าผู้กระทำความผิดที่ได้กระทำการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพที่สงวนโดยไม่ได้รับอนุญาตแต่มิได้มีเจตนาพิเศษ หรือมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงสาธารณะหรือผลประโยชน์ของชาติ และกำหนดบทลงโทษให้มีความหนักเบาตามแต่กรณี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายและสอดคล้องกับหลักความได้สัดส่วน

(๒) ควรพิจารณาทบทวนอัตราโทษทางอาญาทั้งในส่วน of โทษจำคุกและโทษปรับให้มีความเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

๒๕.๑ สมควรดำเนินการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาตและการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความชัดเจนแน่นอนและเป็นธรรมแก่ประชาชน

๒๕.๒ ปัจจุบันเทคโนโลยีอวกาศและดาวเทียมมีการพัฒนาและมีความทันสมัยอย่างมาก จึงอาจมีการนำเทคโนโลยีอวกาศและดาวเทียมมาใช้ในการคัดลอก เขียน จำลอง หรือถ่ายภาพ ที่สงวนตามกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย จึงสมควรสนับสนุน และส่งเสริมให้มีการพัฒนาองค์กรและบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีอวกาศและดาวเทียม รวมทั้งสนับสนุนเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อใช้ในการป้องกันการกระทำความผิด ตามกฎหมายฉบับนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์ อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายธนาคม จงจิระ)
อธิบดีกรมการปกครอง
๓๑ / ๓๓ / ๒๕๖๕

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมการปกครอง
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ๑. นางสาวกัลยา ประสิทธิ์ภาคย์
ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการพิเศษ
๒. นายเสริมสุข เหลืองทองคำ
ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ
สังกัด ส่วนงานนิติการ สำนักงานสอบสวนและนิติการ
โทร. ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๖๙
อีเมล LAD@dopa.go.th